

## *Ajuda'm, perquè tinc poca fe.*

Moltes vegades durant la nostra existència, experimentem certa apatia, o una manca de força per seguir lluitant, com una manca de fe en les nostres conviccions i certeses. Pot passar davant un argument difícil de comprendre, la pèrdua d'un ésser estimat, una separació inevitable ....

Depenent de les nostres creences, busquem algun tipus d'ajuda, tractem de comunicar a qui confiem, les nostres preocupacions, percebent que les dificultats i el sofriment ens permeten ser propers els uns dels altres i experimentar la fraternitat.

### **Ajuda'm , perquè tinc poca fe.**

Demanem ajuda perquè sovint ens passa que no trobem en nosaltres respostes que ens satisfacin, i la nostra fe es manifesta fràgil quan no dipositem plenament la confiança en un projecte de felicitat per a cada un dels éssers humans en el qual l'amor tot ho pot.

Està a les nostres mans aportar la nostra petita contribució a aquest projecte de felicitat quan reconeixem la veu de la consciència, confiem en aquesta veu i, al mateix temps, ens posem a estimar.

### **Ajuda'm , perquè tinc poca fe.**

Gran part de la cultura en què estem immersos exalta l'agressivitat en totes les seves formes com l'arma eficaç per assolir l'èxit. En canvi, la proposta d'aquest mes, presenta més aviat una paradoxa: reconèixer la nostra debilitat, els límits i les fragilitats com a punt de partença per catapultar-nos cap a la més gran de les conquestes: la fraternitat universal.

És la lògica del servei, optant per l'últim lloc. És la posició òptima per transformar l'aparent derrota en una victòria no egoista i efímera, sinó compartida i duradora.

### **Ajuda'm , perquè tinc poca fe.**

Aquesta fe renovada, aquestes conviccions enfortides, és una cosa que podem i hem de buscar amb perseverança per així, col·laborar en obrir camins d'esperança per a molts.

Chiara Lubich va dir que creure i sentir-se mirats i estimats, és saber que tota acció nostra, tota paraula o gest, tot esdeveniment trist, joiós o indiferent, tota malaltia ... tot, tot, tot, ha de ser vist des de l'òptica de l'amor que es fa present en la nostra vida. Llavors, podrem tenir la confiança que ens porta a compartir amb els altres els nostres assumptes, els nostres propòsits, els nostres projectes. Cada un de nosaltres pot abandonar-se a l'amor, amb la seguretat de ser comprès, consolat i ajudat. I després, a força d'estimar, la nostra confiança es tornarà indestructible i molt forta. No només creurem en l'amor, sinó que el sentirem tangible en el nostre ànim.